31998R2366

L 293/50 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 31.10.1998.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2366/98

(1998. gada 30. oktobris),

ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus olīveļļas ražošanas atbalsta sistēmas piemērošanai 1998./1999., 1999./2000. un 2000./2001. tirdzniecības gadam

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulu Nr. 136/66/EEKpar eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1638/98 ([2]), un jo īpaši tās 5. pantu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 20. jūlija Regulu (EK) Nr. 1638/98, ar kuru groza Regulu Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju, un jo īpaši tās 2. panta 4. punktu un 4. pantu,

ņemot vērā Padomes 1984. gada 17. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2261/84, ar ko paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz atbalsta piešķiršanu par olīveļļas ražošanu un atbalstu olīveļļas ražotāju organizācijām ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1639/98 ([4]), un jo īpaši tās 19. pantu,

tā kā Regulas (EEK) Nr. 2264/84 3. pants paredz ražas deklarācijas iesniegšanu; tā kā atsevišķi jēdzieni, tādi kā "ražojošs olīvkoks", būtu precīzi jādefinē, būtu jānosaka ražotāju paziņojumu saturs un to iesniegšanas grafiks, lai nodrošinātu atjauninātas zināšanas par eļļas ražošanas sektoru un lai papildinātu šīs zināšanas līdz 2001./2002. tirdzniecības gada sākumam, kad plānots ieviest reformu;

tā kā, lai izvairītos no nopietniem draudiem tirgus līdzsvaram, Regulas (EK) Nr. 1638/98 4. pants paredz, ka nekādu atbalstu saskaņā ar shēmu, kas ir spēkā no 2001. gada 1. novembra, nedrīkst izmaksāt par olīvkokiem, kuri iestādīti pēc 1998. gada 1. maija, izņemot saistībā ar vecu olīvu plantācijas konversiju vai Komisijas apstiprinātu programmu; tā kā tāpēc ir jādefinē jēdziens "papildu olīvkoki" un "jauni stādījumi" un jāizveido atbilstoši noteikumi deklarēšanai, identificēšanai un apstiprināšanai; tā kā jaunu stādījumu programmās būtu jānorāda to nokaltušo vai sadegušo olīvkoku skaits, kurus var aizstāt, neizraisot vispārēju ražošanas pieaugumu;

tā kā līdz dziļākai dalībvalstu pašlaik izmantoto metožu pārbaudei ir nepieciešams pagarināt to noteikumu piemērošanu 1998./1999. ražas gadam, kas minēti Komisijas Regulā (EEK) Nr. 3061/84, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus olīveļļas ražošanas atbalsta sistēmas piemērošanai ([5]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2455/97 ([6]);

tā kā apstiprināšanas nolūkā Regulas (EEK) Nr. 2261/84 13. panta 1. punkts prasa, lai spiestuvju īpašnieki ievērotu dažus nosacījumus; tā kā ieviestajiem apstiprināšanas nosacījumiem būtu jābūt tādiem, lai nodrošinātu efektīvu kontroles kārtību; tā kā olīveļļas spiestuvēm būtu jābūt aprīkotām tā, lai varētu veikt automātisku olīveļļas spiestuvē ievesto olīvu partiju svēršanu; tā kā reģistrētajai informācijai vajadzētu ietvert datus par no olīveļļas spiestuves izvestās eļļas galamērķi;

tā kā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2261/84 14. pantu katrā ražotājā dalībvalstī jāpiemēro pārbaužu sistēma, lai nodrošinātu, ka par produktiem, attiecībā uz kuriem ir piešķirts atbalsts, ir tiesības saņemt šādu atbalstu; tā kā attiecīgi atbalsta pieteikumos ir jāiekļauj dati, kas ir vajadzīgi, lai šādu sistēmu piemērotu; tā kā šim nolūkam būtu jānosaka konkrēti pienākumi, kas jāpilda olīvu audzētājiem un ražotāju organizācijām un to asociācijām;

tā kā olīvu audzētāji var izspiest olīvas dalībvalstī, kas nav ražotāja dalībvalsts; tā kā, lai pareizi piemērotu atbalsta sistēmu, jāparedz noteikums par administratīvu sadarbību starp dalībvalsti, kurā eļļa ir iegūta, un olīvu izcelsmes dalībvalsti;

tā kā būtu jānosaka faktori, kas jāņem vērā, nosakot daudzumu, par kuru ir tiesības saņemt atbalstu; tā kā būtu jāizklāsta noteikumi tā daudzuma noteikšanai, par kuru ir tiesības saņemt atbalstu, gadījumos, kad daudzumu, par kuru atbalsts ir pieprasīts, un/vai to koku skaitu, kas norādīti ražas deklarācijā, nevar pārbaudīt vai nevar pieņemt pēc pārbaudes veikšanas;

([1]) OV 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp.
([2]) OV L 210, 28.7.1998., 32. lpp.
([3]) OV L 208, 3.8.1984., 3. lpp.
([4]) OV L 210, 28.7.1998., 38. lpp.
([5]) OV L 288, 1.11.1984., 52. lpp.
([6]) OV L 340, 11.12.1997., 26. lpp.

tā kā līdz padziļinātai spēkā esošās shēmas pārbaudei ir nepieciešams pagarināt Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3061/84 noteikumu piemērošanu attiecībā uz ražotāju organizāciju un to asociāciju atzīšanu, kā arī attiecībā uz noteikumiem to finansēšanai, pamatojoties uz atbalstu, kas ieturēts saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK 20.d pantu;

tā kā Regulas (EK) Nr. 1638/98 2. pants paredz, ka 1998./1999. līdz 2000./2001. tirdzniecības gada laikā darbā ar olīvu audzēšanas reģistru, kas paredzēts Komisijas 1979. gada 16. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2276/79, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus olīvu audzēšanas reģistra izveidei dalībvalstīs, kurās ražo olīveļļu ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1279/89 ([2]), būtu jākoncentrējas uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmas (ĢIS) izveidi, atjaunināšanu un izmantošanu; tā kā attiecīgi, lai nodrošinātu savietojamību ar integrētās vadības un kontroles sistēmas datubāzēm, kas paredzētas Padomes 1992. gada 27. novembra Regulā (EEK) 3508/92, ar ko nosaka integrētās vadības un kontroles sistēmu konkrētām Kopienas atbalsta shēmām ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 820/97 ([4]), un 1992. gada 23. decembra Regulā (EEK) Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētu vadības un kontroles sistēmu piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām ([5]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1678/98 ([6]), informācija, kas iekļaujama eļļas ražošanas ĢIS, būtu jānosaka kopā ar centralizācijas metodēm, noteikumiem, kritērijiem un tehniskajām pielaidēm; tā kā, lai piešķirtu Kopienas finansējumu, ir jānosaka, kādā stāvoklī dalībvalsts vai reģiona eļļas ražošanas ĢIS ir uzskatāma par pabeigtu;

tā kā eļļas ražošanas ĢIS ir jādod iespēja ražas deklarācijā minēto informāciju pārbaudīt; tā kā nepieciešams paredzēt kārtību, kādā izskata neatbilstības starp šīm deklarācijām un novērtēto eļļas ražošanu ĢIS; tā kā gadījumos, kad neatbilstību nevar atrisināt, jānosaka sekas attiecībā uz to olīveļļas daudzumu, par kuru var pretendēt uz atbalstu;

tā kā gadījumā, kad ĢIS nav pabeigta, jāparedz obligāts skaits pārbaudēm uz vietas, kas veicamas ražas deklarācijām; tā kā 1998./1999. tirdzniecības gadam eļļas ražošanas ĢIS jāizveido visās dalībvalstīs un tā kā vajadzētu koncentrēt spēkus šim uzdevumam;

tā kā būtu jāizklāsta noteikumi par pārbaudēm uz vietas, precizējot jo īpaši deklarāciju skaitu, kuras būtu jāpārbauda uz vietas apgabalos, kur eļļas ražošanas ĢIS nav pabeigtas; tā kā, lai pārbaudītu atbilstību starp informāciju, kas minēta atbalsta pieteikumos, un informāciju, kas minēta eļļas spiestuvju krājumu uzskaitē, būtu jāveic pamatīgākas reprezentatīva skaita eļļas spiestuvju pārbaudes, nosakot sankcijas tiem eļļas saņēmējiem, kas neļauj veikt pārbaudes vai nevar pierādīt, ka ir pieņēmuši eļļas piegādi;

tā kā šajā regulā noteiktie pasākumi būtu jāņem vērā to pārbaudes aģentūru darba grafikā, kas paredzētas Komisijas 1985. gada 4. janvāra Regulā (EEK) Nr. 27/85, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2262/84, ar kuru nosaka īpašus pasākumus attiecībā uz olīveļļu ([7]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3602/92 ([8]);

šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Eļļas un tauku pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

Ražas deklarācijas

1. pants

1. Nolūkā piešķirt atbalstu par olīveļļas ražošanu, kā noteikts Regulas 136/66/EEK5. pantā, olīvu audzētāji katru tirdzniecības gadu līdz 1. decembrim iesniedz ražas deklarācijas, kurās minēti to ražojošie olīvkoki un sīkas ziņas par olīvu audzēm, ko tie pārvalda tā tirdzniecības gada 1. novembrī, uz kuru attiecas deklarācijas.

2. Šajā regulā:

a) "ražojošs olīvkoks" ir dzīvs tādas šķirnes olīvkoks, kura klasificēta kā vietējā, kas ir pastāvīgi augošs, neatkarīgi no vecuma vai stāvokļa, kuram, iespējams, ir vairāki stumbri, kas pie zemes cits no cita atdalīti attālumā līdz diviem metriem;

([1]) OV L 262, 18.10.1979., 11. lpp.
([2]) OV L 127, 11.5.1989., 24. lpp.
([3]) OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp.
([4]) OV L 117, 7.5.1997., 1. lpp.
([5]) OV L 391, 31.12.1992., 36. lpp.
([6]) OV L 212, 30.7.1998., 23. lpp.
([7]) OV L 4, 5.1.1985., 5. lpp.
([8]) OV L 366, 15.12.1992., 31. lpp.

b) "olīvu audzēšanas plantācija" ir:

— olīvkoku plantācija, kā noteikts attiecīgajā dalībvalstī, vai, ja šādas definīcijas nav,

— nepārtraukta zemes josla, ko lielākā platībā, kā minēts 24. panta 1. punkta otrajā ievilkumā, klāj ražojoši olīvkoki, no kuriem katrs ir mazāk kā 20 metru attālumā no cita olīvkoka;

c) "atsevišķi stāvoši olīvkoki" ir ražojoši olīvkoki, kas neatbilst nosacījumiem, kādi vajadzīgi, lai veidotu koku grupu olīvu audzēšanas plantācijā;

d) "olīvkoku stādījumu platība" ir olīvu audzēšanas plantācijas platība vai katram atsevišķi stāvošam olīvkokam tā ir 1 āru liela platība;

e) "lauksaimnieks" un "saimniecība" ir jēdzieni, kas definēti integrētajā sistēmā, kura paredzēta Padomes Regulas (EEK) Nr. 3508/92 4. panta 1. punktā.

3. Ražas deklarācijas iesniedz dalībvalsts kompetentajā aģentūrā vai, attiecīgos gadījumos, ražotāju organizācijā, kuras dalībnieks ir attiecīgais olīvu audzētājs.

2. pants

No 1998./1999. tirdzniecības gada ražas deklarācijā ietver vismaz šādu informāciju:

a) olīvu audzētāja uzvārdu, vārdus un adresi;

b) saimniecības atrašanās vietu vai vietas;

c) kopējo ražojošo olīvkoku skaitu, ieskaitot atsevišķi stāvošus olīvkokus;

d) saimniecības olīvkoku plantācijas zemes reģistra atsauces vai, ja zemes reģistra nav, pilnu saimniecības un olīvu audzēšanas plantāciju aprakstu;

e) par katru olīvu audzēšanas plantāciju: ražojošo olīvkoku skaitu, dominējošo šķirni un sīkas ziņas par jebkādu apūdeņošanu vai ar to saistītu ražu.

3. pants

1. Ja ražas deklarācija jau ir iesniegta kompetentajā iestādē, patreizējā ražas gada ražas deklarācijā tikai norāda atsauces uz iepriekšējo deklarāciju un visām izmaiņām, kas kopš tā laika notikušas. Attiecībā uz 1998./1999. un 1999./2000. tirdzniecības gadu ņem vērā visas izmaiņas atbilstoši spēkā esošajām definīcijām un informāciju, kas saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3061/84 nepieciešama ražas deklarācijām 1997./1998. tirdzniecības gadam.

Ja izmaiņu attiecīgajā informācijā nav, ražas deklarācijas iesniedz tajā pašā laikā, kad iesniedz atbalsta pieteikumus, un tajās norāda, ka izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo deklarāciju nav notikušas.

2. Deklarācijas, kas sagatavotas saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3061/84, aizstāj ar pilnu ražas deklarāciju saskaņā ar 1. un 2. pantu 1999./2000. un 2000./2001. tirdzniecības gada laikā.

4. pants

1. Lai radītu pamatu atbalsta izmaksai olīvu audzētājiem saskaņā ar eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju, kas ir spēkā no 2001. gada 1. novembra, par papildu olīvkokiem, kas iestādīti pēc 1998. gada 1. maija, jāsniedz ģeogrāfiskas norādes un tie jāietver valsts un reģionālajā programmā, ko saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK 38. pantā noteikto kārtību apstiprinājusi Komisija.

Uzskata, ka ģeogrāfiskas norādes par olīvkokiem ir sniegtas, ja tās pieejamas kartogrāfiskajā datubāzē, kas paredzēta 24. pantā, vai, kad tas nav izdarīts, ja dalībvalsts kompetentajai aģentūrai ir kartogrāfiska informācija, kas ļauj noteikt šo koku atrašanās vietas.

2. Regulas (EK) Nr. 1638/98 4. pantā "papildu olīvkoks" ir olīvkoks, kas iestādīts pēc 1998. gada 1. maija un kas nav tāds, kurš aizstāj olīvkoku, kas izrakts pēc 1998. gada 1. maija:

— ģeogrāfiskajā platībā, kas ietverta konversijas programmā, vai

— ja izrakšana un aizstāšana tiek individuāli reģistrēta, attiecīgā olīvu audzētāja saimniecībā.

Iepriekšējā daļā minētais izraktais olīvkoks nedrīkst būt tāds, kas jau reiz reģistrēts kā aizstāts ar citu olīvkoku; un tam jābūt tādam, kas pirms izrakšanas bija ražojošs olīvkoks, par kuru sniegta ģeogrāfiska norāde.

3. Programmās, kas attiecas uz papildu olīvkokiem un kas iesniegtas Komisijā apstiprināšanai, jāietver jo īpaši šāda informācija:

a) kopējais ražojošo olīvkoku skaits un atbilstošās platības attiecīgajā ģeogrāfiskajā zonā programmas iesniegšanas dienā;

b) iestādīto un izrakto olīvkoku skaits, kā noteikts programmā, un atbilstošās platības;

c) attiecīgos gadījumos, aizstājamo nokaltušo vai sadegušo olīvkoku daudzums kopā ar apstākļu aprakstu;

d) izrakto, nokaltušo vai sadegušo olīvkoku ģeogrāfiskā atrašanās vieta.

5. pants

1. Jaunus stādījumus no 1995. gada 1. novembra līdz 1998. gada 31. oktobrim ietver deklarācijā līdz 1999. gada 1. aprīlim, iekļaujot informāciju, kas minēta 2. pantā, vai attiecīgos gadījumos atsauces uz agrākām deklarācijām, kurās ir tā pati informācija. Jaunu stādījumu deklarācijai pievieno dokumentus, kas dalībvalstij apliecina, ka:

— visi vai daži koki ir iestādīti pirms 1998. gada 1. maija; vai

— stādīšana veikta pēc 1998. gada 1. maija un pirms 1998. gada 1. novembra, šajā laikā izrokot noteiktu skaitu (jānorāda) ražojošu olīvkoku.

Pierādījumu var sniegt pārdošanas rēķinu veidā no audzētavām, jauniem augiem - piegādes dokumentu vai jebkuru citu dalībvalsts atzītu dokumentu veidā.

2. No 1998. gada 1. novembra attiecīgie olīvu audzētāji iesniedz iepriekšējas deklarācijas par nolūku veikt stādīšanu, norādot attiecīgo olīvkoku skaitu un atrašanās vietu, un, attiecīgos gadījumos, izrokamo olīvkoku skaitu un atrašanās vietu vai to olīvkoku skaitu un atrašanās vietu, kas ir izrakti un nav aizstāti pēc 1998. gada 1. maija.

Ne vēlāk kā otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā iesniegtas šā punkta pirmajā daļā minētās deklarācijas, dalībvalstis informē attiecīgos audzētājus par to, vai:

— plānotā stādīšana ietver izrakto koku aizstāšanu un tāpēc to nevar uzskatīt par tādu, kas ietver papildu olīvkokus 4. panta 2. punkta nozīmē,

— plānotā stādīšana ietver papildu olīvkokus, uz ko attiecas programma, kas apstiprināta saskaņā ar 4. pantu, un tādējādi var saņemt atbalstu pēc 2001. gada 31. oktobra,

— plānotā stādīšana ietver papildu olīvkokus, kas nerada pamatu atbalsta izmaksai pēc 2001. gada 31. oktobra.

3. Saistībā ar ražas deklarācijām, kas minētas 2. pantā, visi iestādītie olīvkoki ir jānorāda kopā ar:

a) atsauci uz 2. punktā minēto iepriekšējo deklarāciju, un

b) attiecīgi:

— norādi par to ražojošo olīvkoku skaitu, kuri ir izrakti un kurus aizstāj jauni olīvkoki, vai

— atsauci uz Komisijas apstiprinātu programmu, saskaņā ar kuru notiek attiecīgā stādīšana.

2. NODAĻA

Produktivitāte

6. pants

1. Lai noteiktu Regulas (EEK) Nr. 2261/84 18. pantā minēto olīvu ražu un eļļas ieguvumu 1998./1999. tirdzniecības gadam, ražotājas dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju par homogēnām ražošanas zonām, jo īpaši ņemot vērā:

— teritorijas ģeogrāfisko izvietojumu un agronomiskās īpatnības,

— dominējošās šķirnes, izplatītāko vainaga veidošanas veidu un olīvkoku vecumu.

Homogēnās ražošanas zonas var mainīt, tikai sniedzot pārliecinošus attaisnojumus. Šādu mainīšanu veic pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma.

2. Informācija par katru ražošanas zonu, kā noteikts 1. punktā, ietver vismaz:

a) zonas ģeogrāfiskās robežas;

b) olīvkokiem plānoto platību;

c) plānoto vidējo olīvkoku skaitu vienā olīvu audzēšanai izmantotas zemes hektārā;

d) vidējo olīvu ražu no koka;

e) vidējo neapstrādātas eļļas ieguvumu no 100 kilogramiem olīvu.

3. Vēlākais līdz 1999. gada 1. augustam dalībvalstis iesniedz 2. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto informāciju kopā ar īsu ziņojumu par ražošanas apstākļiem, kas reģistrēti katrā zonā tirdzniecības gada laikā.

4. Lai noteiktu eļļas ieguvumu 1998./1999. tirdzniecības gadam, ražotājas dalībvalstis eļļas spiestuvēs, kas ir dažādi aprīkotas un ir reprezentatīvas attiecībā uz spiešanas jaudu attiecīgajā zonā dažādās ražas pakāpēs, nosaka olīveļļas ieguvumu katrā ražošanas zonā.

Lai noteiktu eļļas ieguvumu, dalībvalstis vismaz lielākajām ražošanas zonām un tirdzniecības gada sākumā nosaka olīvu ražu no kokiem, kas ir reprezentatīvi attiecībā uz ražošanas apstākļiem zonā.

3. NODAĻA

Apstiprinātas eļļas spiestuves

7. pants

Lai piešķirtu apstiprinājumu eļļas spiestuvēm, no 1998./1999. tirdzniecības gada:

a) Regulas (EEK) Nr. 2261/84 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā informācijā jāietver:

— eļļas uzglabāšanas jauda,

— faktiskā spiešanas jauda astoņu stundu darba dienā,

— spiestuvē uzstādītā vai izmantotā tehniskā aprīkojuma apraksts ar sīkām ziņām par katras vienības veidu, marku, modeli un stundas jaudu;

b) starp to eļļas spiestuvju pārbaudes līdzekļiem, kuras saražojušas vairāk par 20 tonnām eļļas iepriekšējā tirdzniecības gadā, iekārtām jāietver automātiska sistēma olīvu svēršanai un svara reģistrēšanai, un elektrības skaitītājs, kas speciāli paredzēts spiešanas iekārtai.

Taču no 1999./2000. tirdzniecības gada b) punkts attiecas uz eļļas spiestuvēm, kuru jauda, kā noteikts a) punkta otrajā ievilkumā, ir lielāka par 2 tonnām eļļas astoņu stundu darbadienā. Minētais noteikums attiecas uz pārējām eļļas spiestuvēm no 2000./2001. tirdzniecības gada.

Turklāt, tiklīdz attiecīgā informācija ir pieejama, eļļas spiestuvēm ir jāizsniedz eļļas audzētājiem sertifikāti, kā paredzēts 12. panta 1. punktā, un tām jāievēro dalībvalsts noteiktie pārbaudes nosacījumi.

Neierobežojot valsts noteiktos sodus, kurus var piemērot, ņemot vērā radušos risku attiecībā uz daudzumiem, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, Regulas (EEK) Nr. 2261/84 13. panta 4. punktu piemēro attiecībā uz atbilstību nosacījumiem, kas paredzēti šajā pantā un 8. un 9. pantā.

8. pants

Saskaņā ar pārbaudes kārtību, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 2261/84 14. pantā, dalībvalstis paredz noteikumu par

a) jo īpaši paraugu analīzi, lai pārbaudītu, vai eļļa atbilst aprakstiem un definīcijām, kas minētas Regulas Nr. 136/66/EEK pielikuma 1. punktā, un vai tā nav piesārņota ar nevēlamām vielām, jo īpaši šķīdinātājiem;

b) no 1998./1999. tirdzniecības gada:

— par krājumu uzskaiti saistībā ar veicamo finanšu grāmatvedību, ietverot vismaz informāciju, kas precizēta 9. panta 1. punktā, un, attiecīgos gadījumos, atsauces uz veiktajām analīzēm,

— ikmēneša šīs informācijas ziņojumiem, kas līdz tā attiecīgajam mēnesim sekojošā mēneša desmitajai dienai jānosūta kompetentajai aģentūrai un, attiecīgos gadījumos, aģentūrai, kas atbildīga par pārbaudēm; taču spiestuvēm, kuras saražojušas mazāk par 20 tonnām eļļas iepriekšējā tirdzniecības gadā, ikmēneša ziņojumā ietver tikai kvantitatīvo informāciju, kas norādīta 9. panta 1. punkta b), c), d) un f) apakšpunktā,

— notekūdeņu izvadīšanas metožu pārbaudi;

c) no 1999./2000. tirdzniecības gada, lai olīveļļas piegādes atbilstu vienai no šādām prasībām:

— vai, ja pārdotais daudzums ir mazāks par 50 litriem, vai, ja pārdošana nav notikusi, ka tā piegādāta pret saņemšanas apliecinājumu, kurā norādīts vismaz attiecīgais daudzums un saņēmēja atsauces un paraksts,

— vai, ja eļļa ir pārdota, ka tā ir piegādāta daudzkārtējās izmantošanas tiešajā iepakojumā, kura maksimālā ietilpība ir 200 litri un kas aprīkots ar aizvākojumu, kuru nevar atvērt, un uz kura norādīts sērijas numurs, spiestuves apstiprinājuma numurs un tirdzniecības gads, vai

— ja eļļa ir pārdota, ka tā piegādāta, saņemot rēķinu un bankas maksājuma apstiprinājumu.

9. pants

1. Krājumu uzskaitē, kā noteikts 8. panta b) punktā, par katru dienu ietver:

a) to olīvu daudzumus, ko ieved spiestuvē katrā partijā, norādot katras partijas ražotāja vai īpašnieka vārdu;

b) izspiesto olīvu daudzumus;

c) iegūtās eļļas daudzumus;

d) tās eļļas daudzumus, kas nopirkta vai iegūta no 1998. gada 1. decembra, norādot nosūtītāju; daudzumus, kas attiecas uz 1998. gada novembri, norāda kopsummā;

e) iegūtos olīvu izspaidu daudzumus, pamatojoties uz vienotu likmi;

f) tās eļļas daudzumus, kuru izved no spiestuves partijās, norādot saņēmēja vārdu un to, vai saņēmējs ir ražotājs, uz ko attiecas 8. panta c) punkta pirmais ievilkums;

g) tos olīvu izspaidu daudzumus, ko izved no spiestuves;

— katrai partijai, norādot saņēmēja vārdu gadījumā, kad izspaidas pārdotas ekstrakcijas uzņēmumam,

— pamatojoties uz vienotu likmi, minot saņēmēja vārdu citos gadījumos,

— nosverot katru partiju, ja spiestuvē ir tilta svari.

2. Pēc to iestāžu pieprasījuma, kas atbildīgas par krājumu uzskaites pārbaudi, spiestuvei norāda:

a) no 1. jūlija un no 1998./1999. tirdzniecības gada olīveļļas daudzumu, kas izspiests kopš tirdzniecības gada sākuma, norādot sadalījumu pa olīvu partijām, kas ievestas spiestuvē, un pēc attiecīgajiem ražotājiem;

b) no 1999./2000. vai 2000./2001. tirdzniecības gada saskaņā ar 7. panta otro daļu automātiski reģistrēto to olīvu partiju svaru, kuras ieved spiestuvē;

c) no 1999./2000. tirdzniecības gada piegādāto daudzumu reģistru, sīkāk izdalot informāciju saskaņā ar 8. panta c) punkta trim ievilkumiem, sniedzot atsauces uz eļļas saņēmēju;

d) ja iegūtā eļļa un/vai olīvu izspaidas ir pārdotas, pārdošanas rēķinu par katru partiju un, no 1999./2000. tirdzniecības gada, bankas izrakstus, kas apliecina samaksu par eļļu.

3. Olīvu izspaidu daudzumus, kā minēts 1. punktā, var noteikt, pamatojoties uz vienotu likmi, sareizinot izspiesto olīvu daudzumu ar koeficientu, kas norādīts spiestuves tehniskajā raksturojumā, vai, ja tas nav iespējams, ar šādiem koeficientiem:

— 0,35 spiestuvēm ar tradicionālo ražošanas ciklu,

— 0,45 spiestuvēm ar nepārtrauktu trīspakāpju ražošanas ciklu,

— 0,70 spiestuvēm ar nepārtrauktu divpakāpju ražošanas ciklu.

10. pants

1. Lai varētu veikt pārbaudi, 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētie audzētāji, kas saņēmuši vairāk kā 200 litrus eļļas, līdz tā tirdzniecības gada beigām, kas seko attiecīgajam tirdzniecības gadam, saglabā no to olīvām saražotās eļļas galamērķa reģistru, vai, attiecīgos gadījumos, pārdošanas rēķinu vai citu dokumentālu pierādījumu.

Turklāt audzētājs kompetentajai iestādei dalībvalstī vai, attiecīgos gadījumos, ražotāju organizācijai, kuras dalībnieks viņš ir, no 1999./2000. tirdzniecības gada un līdz 1. decembrim iesniedz daudzumus norādošu deklarāciju par katru tās eļļas galamērķi, kas iegūta iepriekšējā tirdzniecības gadā, un ziņojumu par krājumu stāvokli 1. novembrī.

Ražotāju organizācijas paziņo otrajā daļā minēto informāciju kompetentajai iestādei dalībvalstī vai, attiecīgos gadījumos, pārbaudes aģentūrai līdz 1. janvārim. Dalībvalstis par to informē Komisiju līdz 15. janvārim.

2. Galvenie eļļas saņēmēji, kā minēts 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā, kas nav tie, kuri minēti 1. punktā, glabā pārbaudes iestādēm pieejamus tos dokumentus, kas nepieciešami, lai ļautu iestādēm pārbaudīt, vai minētie saņēmēji tiešām pieņēmuši minētās eļļas piegādi. "Galvenā saņēmēja" definīcija un nepieciešamo dokumentu noteikšana ir dalībvalsts ziņā.

11. pants

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai:

— līdz 1. septembrim spiestuvju saražoto eļļas daudzumu attiecībā uz patreizējo tirdzniecības gadu 30. jūnijā,

— līdz 1. decembrim spiestuvju saražoto eļļas daudzumu attiecībā uz iepriekšējo tirdzniecības gadu.

2. Gadījumos, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 2261/84 13. panta 6. punktā, lai saņemtu spiestuves apstiprinājumu saskaņā ar īpašu pārbaudes kārtību, attiecīgās dalībvalstis Komisijai iesniedz pamatotu pieprasījumu, norādot to pārbaužu veidu, kuru tās apņemas piemērot attiecīgajām spiestuvēm. Trīsdesmit dienu laikā Komisija izlemj, vai piešķirt apstiprinājumu, un par savu lēmumu paziņo attiecīgajai dalībvalstij.

4. NODAĻA

Atbalsta pieteikumi un atbalsta piešķiršana

12. pants

1. Atbalsta pieteikumus var iesniegt jebkurš olīvu audzētājs, kas ir iesniedzis ražas deklarāciju. Tajos ietver vismaz šādu informāciju:

a) olīvu audzētāja uzvārdu, vārdus un adresi;

b) saražotās neapstrādātas olīveļļas daudzumu;

c) saimniecību un plantāciju, kur olīvu raža tika ievākta, atrašanās vieta (vietas) ar atsauci uz ražas deklarāciju;

d) apstiprināto spiestuvi (spiestuves), kur eļļa ir saražota, minot sīkas ziņas par katras spiestuves izmantoto olīvu un saražotās eļļas daudzumiem;

e) attiecīgos gadījumos, no 1999./2000. ražas gada to olīvu daudzumu, kas piegādāts galda olīvu pārstrādes uzņēmumam, norādot uzņēmuma atsauces.

Kopā ar atbalsta pieteikumiem jāiesniedz spiestuves sertifikāts, par kura formu un saturu izlemj dalībvalsts, apstiprinot d) apakšpunktā minētās sīkās ziņas.

2. Ja olīvu audzētāji ir pārdevuši daļu vai visas savas olīvas, atbalstas pieteikumos papildus 1. punktā norādītajai informācijai iekļauj:

a) pircēja uzvārdu, vārdus un adresi;

b) olīvu pārdošanas rēķina kopiju;

c) spiestuves sertifikāta kopiju, kas apliecina 1. punkta d) apakšpunktā minētās sīkās ziņas.

3. Atbalsta pieteikumus olīvu audzētāji iesniedz līdz katra tirdzniecības gada 1. jūlijam:

— ražotāju organizācijā, ja olīvu audzētāji ir šādas organizācijas dalībnieki,

— attiecīgās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, ja olīvu audzētāji nav ražotāju organizācijas dalībnieki.

Izņemot *force majeure* gadījumus, ja pieteikumi ir iesniegti par vēlu, atbalstu, kurš olīvu audzētājiem pienāktos, ja to pieteikumi būtu iesniegti savlaicīgi, samazina par 1 % par darba dienu. Pieteikumi, kas iesniegti vairāk kā 25 dienas pēc noteiktā termiņa, nav izskatāmi.

4. Olīvu audzētājiem, kas vēlas saņemt Regulas (EEK) Nr. 2261/84 12. pantā paredzētā atbalsta avansu, kopā ar atbalsta pieteikumiem jāiesniedz avansa pieteikums.

5. Dalībvalstis līdz katra tirdzniecības gada 1. septembrim Komisijai paziņo atbalsta pieteikumu skaitu un attiecīgās olīveļļas daudzumus.

13. pants

Ja daļa vai visa olīvu audzētāja produkcija ir izspiesta apstiprinātā spiestuvē, kas atrodas dalībvalstī, kura nav tā dalībvalsts, kurā olīvas tika novāktas, atbalsta pieteikumu iesniedz kompetentajā aģentūrā tajā dalībvalstī, kurā tika saražota eļļa.

Šādos gadījumos pēc attiecīgās spiestuves pārbaudes pēdējā dalībvalsts atbalsta pieteikumu un informāciju par pārbaudi spiestuvē nosūta olīvu izcelsmes dalībvalstij. Pēc pārliecināšanās, ka visas atbalsta piešķiršanas prasības ir izpildītas, dalībvalsts, kurā olīvas tika novāktas, izmaksā ražošanas atbalstu.

14. pants

1. Olīvu audzētāji ir tiesīgi saņemt atbalstu par to neapstrādātas olīveļļas daudzumu, ko tie faktiski saražo, plus par olīvu izspaidu eļļas daudzumu pēc vienotas likmes, kas paredzēta 2. punktā.

Tomēr daudzumu, par kuru var izmaksāt atbalstu attiecībā uz ražas deklarācijām un atbalsta pieteikumiem 1998./1999., 1999./2000. un 2000./2001. tirdzniecības gadā gadījumos, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 2261/84 15. pantā un Regulas (EK) Nr. 1638/98 2. panta 3. punktā, nosaka saskaņā ar 15. pantu.

2. Olīvu izspaidu eļļas daudzums, par kuru var izmaksāt atbalstu, ir vienāds ar 8 % tās neapstrādātas olīveļļas daudzuma, kas saražots no olīvām, no kurām radušās šīs izspaidas, un attiecībā uz kurām tiesības saņemt atbalstu ir atzītas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2261/84 2. panta 4. punktu.

3. Lai noteiktu faktiski saražotās neapstrādātas olīveļļas daudzumu, kompetentā iestāde no 1998./1999. tirdzniecības gada jo īpaši ņem vērā:

— pamatinformāciju olīvu audzēšanas reģistrā vai ģeogrāfiskajā informācijas sistēmā (ĢIS) par olīvu audzēšanu attiecībā uz ražošanas potenciālu. Apgabalos, kas pašlaik nav ietverti olīvu audzēšanas reģistrā vai ĢIS, izmanto informāciju, kas ietverta ražas deklarācijās,

— informāciju no datorizētiem failiem, kas minēti 27. pantā,

— izspiešanas pierādījumu, ko sniedz apstiprināta spiestuve,

— veikto pārbaužu rezultātus.

4. Lai noteiktu faktisko ražošanu, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 2261/84 17.a panta 2. punktā, attiecīgās dalībvalstis līdz 1. aprīlim pēc katra tirdzniecības gada informē Komisiju par daudzumu, par kuru atbalsts ir izmaksājams.

15. pants

1. Gadījumos, kas noteikti Regulas (EEK) Nr. 2261/84 15. panta 2. un 3. punktā, ja daudzumu, uz ko attiecas atbalsta pieteikums, nav apstiprinājusi apstiprinātā spiestuve, eļļas daudzumu no minētās spiestuves, par kuru katram attiecīgajam olīvu audzētājam ir tiesības saņemt atbalstu, nosaka dalībvalsts saskaņā ar minētās regulas 15. panta 4. punktu.

Tomēr, neierobežojot nekādus prasījumus, kurus attiecīgie olīvu audzētāji var sniegt pret spiestuvi, daudzums, par kuru atbalstu var piešķirt, nedrīkst pārsniegt 75 % no daudzuma, uz ko attiecas katrs atbalsta pieprasījums, vai 75 % no daudzuma, kas iegūts, sareizinot vidējo guvumu no homogēnas ražošanas zonas ar attiecīgo olīvkoku daudzumu. Koku skaitu nosaka *pro rata* atkarībā no attiecīgās eļļas daudzuma gadījumos, kad atbalsts tiek prasīts par eļļu, kas ir iegūta vairākās spiestuvēs.

2. Ja koku skaits, kas norādīts ražas deklarācijā, ir lielāks nekā faktiski konstatētais, daudzumu, par kuru atbalsts ir izmaksājams, un, attiecīgos gadījumos, jebkādas sankcijas nosaka, pamatojoties uz procentuālo daudzumu, par kādu deklarētais koku skaits pārsniedz faktisko skaitu, saskaņā ar 28. panta 4. punktu:

— ja šis procentuālais pārsniegums ir 55 % vai mazāk, atbalstu piešķir par daudzumu, kas minēts 14. panta 1. punkta pirmajā daļā, atņemot korektīvo summu; korektīvo summu aprēķina, attiecīgo daudzumu sareizinot ar procentuālo daudzumu un koeficientu, kas minēts šajā tabulā:

Procentuālais pārsniegums	Koeficients
lielāks par 0, bet ne lielāks par 5	0
lielāks par 5, bet ne lielāks par 15	0,005
lielāks par 15, bet ne lielāks par 25	0,0075
lielāks par 25, bet ne lielāks par 35	0,010
lielāks par 35, bet ne lielāks par 45	0,0125
lielāks par 45, bet ne lielāks par 55	0,015

— ja procentuālais pārsniegums ir lielāks par 55 %, bet nepārsniedz 75 %, attiecīgie olīvu audzētāji un attiecīgās plantācijas nevar pretendēt uz atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmu par attiecīgo tirdzniecības gadu,

— ja procentuālais pārsniegums ir lielāks par 75 %, attiecīgie olīvu audzētāji un attiecīgās plantācijas nevar pretendēt uz atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmu par attiecīgo tirdzniecības gadu vai nākamo tirdzniecības gadu.

16. pants

1. Saskaņā ar veikto pārbaužu rezultātiem, jo īpaši, kā noteikts 28. pantā, dalībvalstis izmaksā avansu, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2261/84 12. pantā, no katra tirdzniecības gada 16. oktobra.

2. Pēc visu nepieciešamo pārbaužu veikšanas un ņemot vērā to rezultātus dalībvalstis izmaksā ražotājiem atbalsta atlikumu 90 dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir noteikusi faktisko ražošanu attiecīgajam tirdzniecības gadam un ražošanas atbalsta vienības apjomu, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2261/84 17.a panta 2. punktā.

5. NODAĻA

Ražotāju organizācijas un to asociācijas

17. pants

Neierobežojot pārējos nosacījumus, kas izklāstīti Regulas Nr. 136/66/EEK20.c pantā, Regulas (EEK) Nr. 2261/84 3. un 4. nodaļā un šajā regulā, ražotāju organizācijas un to asociācijas nedrīkst atzīt, ja tās nav apņēmušās:

a) izveidot administratīvo struktūru, kas nepieciešama, lai veiktu tām uzticētos uzdevumus;

b) uzturēt kvalificētu personālu, kas nepieciešams šo uzdevumu veikšanai;

c) sastādīt ceturkšņa ziņojumus par savu darbu un reģistrēt datus par savām vadības darbībām;

d) ievērojot termiņu, kas noteikts 12. panta 3. punktā,

— tādu organizāciju gadījumā, kas nav asociācijas dalībnieki, kompetentajai iestādei katru mēnesi iesniegt atbalsta pieteikumus, ko tām nosūtījuši to dalībnieki iepriekšējā mēneša laikā,

— tādu organizāciju gadījumā, kas ir asociācijas dalībnieki, asociācijai katru mēnesi iesniegt atbalsta pieteikumus, ko tām nosūtījuši to dalībnieki iepriekšējā mēneša laikā,

— ražotāju organizāciju asociāciju gadījumā, kompetentajai iestādei katru mēnesi iesniegt atbalsta pieteikumus, ko tām nosūtījušas to dalīborganizācijas iepriekšējā mēneša laikā.

Atzīšana ir atkarīga no visu šajā pantā minēto nosacījumu ievērošanas.

18. pants

Lai pārbaudītu atbilstību nosacījumam, kas izklāstīts Regulas (EEK) Nr. 2261/84 4. panta 2. punktā, ražotāju organizācijas prasa, lai to dalībnieki iesniedz īpašumtiesības apliecinošo dokumentu, līgumu vai citu dokumentu kopijas, pamatojoties uz kuriem tie pārvalda savas olīvu audzes. Šīs kopijas pievieno ražotāju organizācijas dalībnieku reģistram.

19. pants

1. Ražotāju organizācijām, kas veido asociāciju, jāpārstāv vismaz viena trešdaļa ekonomisko reģionu, kuri minēti Regulas (EEK) Nr. 2261/84 4. panta 3. punktā.

2. Verifikācija, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 2261/84 10. pantā, aptver 5 % pārbaužu, ko veikušas ražotāju organizācijas, kuras ir asociācijas dalībnieces. Asociācijas sagatavo sīki izstrādātu ziņojumu par katru veikto pārbaudi un nekavējoties nosūta tā kopiju attiecīgajai dalībvalstij un, vajadzības gadījumā, pārbaudes aģentūrai.

20. pants

1. Līdz katra tirdzniecības gada 1. janvārim ražotāju organizācijas vai, attiecīgos gadījumos, to asociācijas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai aģentūrai iesniedz savu dalībnieku ražas deklarācijas un visus to grozījumus.

2. Ražotāju organizācijas vai, attiecīgos gadījumos, to asociācijas attiecīgās dalībvalsts kompetentajā aģentūrā iesniedz atbalsta pieteikumus par patreizējo tirdzniecības gadu līdz katra tirdzniecības gada 1. augustam. Tomēr olīvu audzētāju novēloti iesniegtos atbalsta pieteikumus organizācija vai asociācija var nosūtīt līdz katra tirdzniecības gada 14. augustam.

3. Pēc Regulas (EEK) Nr. 2261/84 8. panta 1. punktā paredzēto pārbaužu veikšanas ražotāju organizācijas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai aģentūrai nosūta to dalībnieku avansa pieteikumus.

21. pants

1. Līdz katra tirdzniecības gada 31. aprīlim nosaka šādas summas, pamatojoties uz prognozēm par kopējo atbalstu, kas ieturēts saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK20.d pantu, un prognozējamo katras dalībvalsts maksimālo resursu robežās:

a) vienības apjomu, kas piešķirams asociācijām par katru to ražotāju dalīborganizāciju;

b) vienības apjomu, kas piešķirams ražotāju organizācijām par katru iesniegto individuālu atbalsta pieteikumu.

Lai noteiktu ražotāju organizāciju dalībnieku skaitu, kas jāņem vērā, piemērojot a) punktu, vērā ņem tikai dalībniekus, kas organizācijā ir iesnieguši vismaz vienu pieteikumu laika periodā, kas ietver patreizējo un trīs iepriekšējos tirdzniecības gadus.

Atbalsta atlikumu, kas ieturēts saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK 20.d pantu, sadala ražotāju organizācijām, pamatojoties uz olīveļļas daudzumu, par kuru atbalsts ir piešķirta caur katru organizāciju.

Neierobežojot Regulas (EEK) Nr. 2261/84 11. panta 3. punktu, gadījumos, kad asociācijas ir izbeigušas savas saistības saskaņā ar Kopienas noteikumiem un nav izmantojušas visu summu, kas iegūta saskaņā ar a) punktā minēto finansēšanas režīmu, tām atlikusī summa jāsadala starp to ražotāju dalīborganizācijām, pamatojoties uz šādu organizāciju dalībnieku skaitu.

2. Tomēr, ja saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK20.d panta 1. punktu ieturētais atbalsts nav pietiekams, lai piešķirtu summas, ko iegūst, piemērojot 1. punkta a) un b) apakšpunktu ražotāju organizācijām un to asociācijām, attiecīgās dalībvalstis var sniegt ieguldījumu, sedzot konkrētas izmaksas, kas rodas, šādām iestādēm veicot pārbaudes.

Šādos gadījumos dalībvalstis var ražotāju organizācijām un to asociācijām piešķirt summas, kas atšķiras no tām, kuras norādītas 1. punkta a) un b) apakšpunktā, taču šīs summas nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt.

3. Avansi, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2261/84 11. panta 4. punktā, nedrīkst pārsniegt:

— asociāciju gadījumā, 70 % no summas, kas iegūta, sareizinot vienības apjomu, kas saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu noteikts iepriekšējam tirdzniecības gadam, ar to ražotāju dalīborganizāciju dalībnieku skaitu, vai

— ražotāju organizāciju gadījumā, 70 % no summas, kas iegūta, sareizinot vienības apjomu, kas saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu noteikts iepriekšējam tirdzniecības gadam, ar paredzamo pieteikumu skaitu.

6. NODAĻA

Ģeogrāfiskā informācijas sistēma olīvu audzēšanai

22. pants

Regulas (EK) Nr. 1638/98 2. panta 1. punktā paredzētā ģeogrāfiskā informācijas sistēma olīvu audzēšanai, turpmāk tekstā minēta kā "olīvu audzēšanas ĢIS", ietver olīvu audzētājus, kas ir iesnieguši ražas deklarācijas, kā noteikts šīs regulas 1. pantā, un atbalstas pieteikumus, kā noteikts 12. pantā.

23. pants

1. Izveido datorizētu burtciparu datubāzi, lai reģistrētu šādu informāciju par katru lauksaimniecības uzņēmumu vai plantāciju atkarībā no konkrētā gadījuma:

— informāciju no ražas deklarācijām un atbalstas pieteikumiem ar visiem to grozījumiem,

— tās olīveļļas un, attiecīgos gadījumos, galda olīvu daudzumus, par kuriem ir izmaksāta atbalsta,

— informāciju, kas minēta 10. panta 1. punktā,

— pārbaužu uz vietas rezultātus.

2. Burtciparu sistēma lauksaimniecības plantāciju noteikšanai ir tāda pati, kā tā, ko izmanto integrētās vadības un kontroles sistēmā (IACS), vajadzības gadījumā papildinot to tā, lai tiktu ietvertas ar olīvkokiem apstādītās platības.

24. pants

1. Dalībvalstu norādītajām administratīvajām vienībām ir jāizveido datorizēta kartogrāfiskā datubāze, kas aptver plantācijas, uz kurām attiecas ievērojams skaits deklarāciju. Tajā ir trīs šādi grafiskās informācijas kopumi:

— digitālās ortofotogrāfijas,

— administratīvo vienību un plantāciju robežas, kā norādīts zemes reģistrā, vai, ja tāda nav, dalībvalsts izveidotajā plantācijas identifikācijas sistēmā,

— atsevišķu olīvkoku atrašanās vietas.

Dalībvalstis nosaka minimālo olīvu audzēšanas plantāciju lielumu, par kuru mazākam robežas netiek noteiktas. Šis minimālais lielums var nebūt lielāks par 10 āriem.

Administratīvajām vienībām, kas nav ietvertas kartogrāfiskajā datubāzē, dalībvalstis izveido alternatīvu sistēmu, lai nodrošinātu, ka deklarācijas ir derīgas.

2. Grafiskās atsauces datubāzes piemēro homogēnu projekcijas sistēmu visai valstij un nodrošina, ka atšķirīgie informācijas slāņi ir ģeometriski savietojami telpā un laikā.

Kartogrāfisko datubāzi periodiski atjaunina, lai nodrošinātu, ka tā ietver visjaunāko pieejamo informāciju, un ka ortofotogrāfijas nav vecākas par pieciem gadiem.

3. Digitālās ortofotogrāfijas atbilst kartogrāfijas ģeometriskajiem standartiem ar mērogu 1:10 000, un no radiometriskā viedokļa to maksimālais pikseļa izmērs ir viens metrs. Tās atbilst tirgus standartiem attiecībā uz mozaīku un toņiem.

Plantāciju robežas ir rastra vai vektora formātā, ja tas pieejams, un atbilst kartogrāfijas standartiem ar mērogu 1:10 000. Visos gadījumos ieviestajai sistēmai ir topoloģiskās īpašības, kas vajadzīgas, lai sniegtu vieglu pieeju plantācijām, robežu izmaiņu pārraudzībai pēdējo četru tirdzniecības gadu laikā un pieeju plantāciju raksturojumiem burtciparu datubāzē.

4. Olīvu audzētāji, kas ir iesnieguši ražas deklarācijas, var piekļūt informācijai kartogrāfiskajā datubāzē, un tie pēc pieteikuma var saņemt uz tiem attiecošās burtciparu un grafiskās informācijas kopiju.

25. pants

1. Lauksaimniecības plantāciju platību un olīvkoku skaitu kartogrāfiskajā datubāzē nosaka ar jebkādiem piemērotiem paņēmieniem, kā noteikusi kompetentā iestāde, jo īpaši ar nesenu, ļoti augstas izšķirtspējas gaisa vai satelīta fotogrāfiju fotointerpretācijas atbalstu. Tomēr pārbaudes uz vietas jāveic, ja ar fotointerpretācijas atbalstu skaidrus rezultātus iegūt nevar.

Atsevišķi stāvošus olīvkokus un to atrašanās vietu nosaka aptuveni.

Dalībvalstis nosaka tehniskās pielaides attiecībā uz platības mērīšanas un koku skaitīšanas precizitāti, ņemot vērā pieejamos oficiālos dokumentus un vietējo situāciju.

2. Olīvkoku skaitu katrā plantācijā, kā noteikts kartogrāfiskās datubāzes atsaucē, salīdzina ar informāciju, kas minēta ražas deklarācijās, kuras ietvertas burtciparu datubāzē.

Ja deklarētais olīvkoku skaits saimniecībā vairāk kā par 3 % atšķiras no skaita, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu, uzskata, ka ražas deklarācijā ir neatbilstība.

3. Attiecīgajiem olīvu audzētājiem paziņo par to deklarācijām, kurās ir neatbilstības. Attiecīgajiem audzētājiem pēc dalībvalsts izvēles piešķir termiņa pagarinājumu līdz trīs mēnešiem, kura laikā sniegt neatbilstības pamatojumus, vai, ja par to paziņots pirmo reizi, grozīt savas deklarācijas.

Pēc audzētāja lūguma, ja sniegtie pamatojumi ir nepietiekami, lai dalībvalsts varētu pieņemt deklarēto informāciju, kas vajadzības gadījumā ir grozīta, abu pušu klātbūtnē veic pārbaudi, kuras izmaksas sedz audzētājs, ja deklarētā informācija, neatkarīgi no tā, vai grozīta saskaņā ar pirmo daļu, netiek apstiprināta.

4. Par katru plantāciju noteiktais olīvkoku skaits atbilst:

— deklarācijā sniegtajai informācijai, kas vajadzības gadījumā grozīta saskaņā ar 3. punktu, ja neatbilstības nav konstatētas vai ja visas neatbilstības ir mazākas par tām, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu,

— informācijai, kas noteikta saskaņā ar 1. punktu, ja olīvu audzētājam piešķirtajā termiņa pagarinājumā nav izdevies atbildēt uz paziņojumu par neatbilstību,

— informācijai, kas reģistrēta pēc pārbaudes, kura paredzēta 3. punkta otrajā daļā, pārējos gadījumos.

5. Saskaņā ar 1. punktu aprēķinātās platības un par katru plantāciju noteikto olīvkoku daudzumu, kā arī kopējo platību un daudzumu saimniecībā reģistrē burtciparu datubāzē.

26. pants

1. Dalībvalsts vai reģiona olīvu audzēšanas ĢIS ir uzskatāma par pabeigtu, ja par attiecīgo zonu:

a) burtciparu datubāzē, kā noteikts 23. panta 1. punktā, ir informācija par visām ražas deklarācijām un atbalsta pieteikumiem par pēdējo tirdzniecības gadu;

b) kartogrāfiskajā datubāzē, kā noteikts 24. panta 1. punkta pirmajā un otrajā daļā, minēta visu kartogrāfiskajā un burtciparu datubāzē ietverto plantāciju atrašanās vieta;

c) plantācijas olīvkoku skaits datubāzē, kas minēta a) apakšpunktā, un skaits datubāzē, kas minēta b) apakšpunktā, ir salīdzināts saskaņā ar 25. panta 2. punktu, un to deklarāciju skaits, kurās ir neatbilstības, kas neļauj noteikt informāciju, kura jāreģistrē saskaņā ar 25. panta 4. punktu, ir mazāks par 5 % visu ražas deklarāciju.

2. Neierobežojot to verifikāciju rezultātus, kas veiktas ELVGF kontu dzēšanas laikā, attiecībā uz izdevumiem par olīvu audzēšanas ĢIS izveidi un kartogrāfiskās datubāzes periodisko atjaunināšanu ir tiesības saņemt Kopienas finansējumu 1998./1999., 1999./2000. un 2000./2001. tirdzniecības gadam.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par valsts pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 23. līdz 26. pantu.

Līdz 1999. gada 1. janvārim dalībvalstis Komisijai sniedz ziņojumu par olīvu audzēšanas ĢIS situāciju 1998. gada 1. novembrī.

Līdz 1999. gada 1. novembrim Komisija nosaka, vai olīvu audzēšanas ĢIS kādam reģionam vai dalībvalstij ir pabeigta, pamatojoties uz ziņojumu no attiecīgās dalībvalsts, saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK 38. pantā noteikto kārtību.

7. NODAĻA

Pārbaudes

27. pants

1. Pastāvīgie Regulas (EEK) Nr. 2261/84 16. pantā minētās olīvu un olīveļļas ražošanas informācijas datorizētie faili ietver:

a) 23. un 24. pantā minētās olīvu audzēšanas ĢIS burtciparu datubāzi un kartogrāfisko datubāzi, kā arī 25. pantā paredzēto pārbaužu rezultātus;

b) jaunu stādījumu failus, kuros ir informācija, kas minēta 5. pantā, kā arī 29. pantā minēto pārbaužu rezultātus;

c) ražotāju organizāciju un to asociāciju failus, kuros ir informācija, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 2261/84 16. panta 2. punkta b) apakšpunktā;

d) spiestuvju failus, kuros ir informācija par 7. pantā minētās apstiprināšanas nosacījumiem, 8. pantā paredzēto krājumu uzskaiti un 30. pantā paredzēto pārbaužu rezultātiem;

e) homogēno ražošanas zonu failus, kuros ir informācija, kas minēta 6. pantā.

2. Faili, kas minēti 1. punktā, izņemot kartogrāfisko datubāzi, ļauj informāciju par patreizējo tirdzniecības gadu un vismaz četriem iepriekšējiem tirdzniecības gadiem apskatīt tieši un nekavējoties.

Dalībvalstis var izveidot decentralizētus failus ar nosacījumu, ka tie ir homogēni, cits ar citu savietojami un ir centralizēti pieejami maksāšanas aģentūrā un pārbaudes aģentūrā. Olīvu audzēšanas ĢIS datubāzēm jābūt savietojamām ar integrētās sistēmas datubāzēm.

Olīvu audzētāju, ražotāju organizāciju un to asociāciju, spiestuvju un homogēno ražošanas zonu identifikācijas kodi ir vai nu piešķirti atsevišķām personām vai attiecīgajām iestādēm vienreiz un uz visiem laikiem, vai ir automātiski nomaināmi, lai ļautu nekavējoties sastādīt pamatrādītājus un veikt meklēšanu par pieciem tirdzniecības gadiem, kas minēti pirmajā daļā.

Neierobežojot veicamās pārbaudes, jo īpaši vispārējās pārbaudes starp failiem, un paziņojamos rezultātus, faili ietver vēsturisko datu arhīvus, kas pieejami par tirdzniecības gadiem, kuri ir agrāki par tiem, kas minēti pirmajā daļā, un vismaz no 2001. gada 31. oktobra ļauj tajos ietverto informāciju:

— automātiski apkopot reģionālā un dalībvalsts līmenī,

— automātiski salīdzināt starp failiem.

28. pants

1. No 1998./1999. tirdzniecības gada

a) ražas deklarāciju pārbaudes sastāv vismaz no:

— salīdzinājumiem ar informāciju kartogrāfiskajā datubāzē un, attiecīgos gadījumos, pielāgojumiem saskaņā ar 25. pantu,

— vispārējām pārbaudēm, lai parādītu, ka deklarētās plantācijas faktiski eksistē, un lai novērstu saskaņā ar šo shēmu vai citām atbalstas shēmām, kas ietver platību deklarēšanu, jebkādu piešķirtā atbalsta dublēšanos;

b) atbalsta pieteikumu pārbaudes sastāv no verifikācijām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 2261/84 14. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā.

Pārbaudēs, lai pārliecinātos, ka ražas deklarācijas un atbalsta pieteikumi saskan, jo īpaši ņem vērā:

— olīvu ražu un eļļas ieguvumu, kas noteikts saskaņā ar minētās regulas 18. pantu, attiecībā uz zonu, kurā atrodas izspiesto olīvu izcelsmes saimniecība vai saimniecības,

— vidējo olīvu ražu un eļļas ieguvumu pašvaldībās, kurās atrodas izspiesto olīvu izcelsmes saimniecība vai saimniecības, ja šī raža un ieguvums ir pieejams dalībvalstī,

Gadījumos, kad saskaņā ar pirmo daļu veikto pārbaužu laikā atklāj pretrunas, attiecībā uz pārējo neprecīzo vai iztrūkstošo informāciju *mutatis mutandis* piemēro kārtību, kas noteikta 25. panta 2. un 3. punktā attiecībā uz olīvkoku skaitu. Tomēr eļļas daudzumu, par kādu atbalsts ir pieprasīts, mainīt nedrīkst.

2. Neierobežojot 1. punkta pirmo daļu, reģionos, kur olīvu audzēšanas ĢIS vēl nav pabeigtas, pārbaudes uz vietas veic attiecībā uz 1 % ražas deklarāciju 1998./1999. tirdzniecības gadā, 5 % - 1999./2000. tirdzniecības gadā un 10 % - 2000./2001. tirdzniecības gadā.

Vismaz divas trešdaļas pirmajā daļā minēto deklarāciju ir tādas, kurām nav veikta pārbaude uz vietas iepriekšējo divu tirdzniecības gadu laikā.

3. Veicot pārbaudes uz vietas, pārbauda visu ražas deklarācijās un atbalsta pieteikumos ietverto informāciju, un jo īpaši:

— katras plantācijas atrašanās vietu un tajā augošo olīvkoku skaitu,

— eļļas galamērķi 10. panta 1. punktā minētajā gadījumā,

— atbilstību starp olīvkokiem saimniecībās un eļļas daudzumu, uz ko attiecas atbalsta pieteikumi.

Atbalsta pieteikumus, kuros norādīts neatbilstīgs eļļas daudzums, noraida.

4. Katram tirdzniecības gadam no 1998./1999. tirdzniecības gada nosaka, attiecīgos gadījumos, procentuālo daudzumu olīvkoku skaitam, kas deklarācijās norādīts lielāks salīdzinājumā ar skaitu, kas noteikts saskaņā ar 25. panta 4. punktu vai konstatēts 1. un 2. punktā minēto pārbaužu laikā.

Šim procentuālajam daudzumam saistībā ar noteikto olīvkoku skaitu jābūt vienādam ar starpību starp deklarēto koku skaitu un noteikto daudzumu, ja šī starpība ir lielāka par nulli, sareizinot to ar 100.

29. pants

1. Ja trūkst pietiekamu pierādījumu vai ja pastāv šaubas, dalībvalsts veic deklarāciju pārbaudes uz vietas līdz 1999. gada 1. novembrim, kā noteikts 5. panta 1. punktā.

Laika periodā no 1998. gada 1. maijam līdz 31. oktobrim veiktās stādīšanas un izrakšanas darbības nosaka, pamatojoties uz visu informāciju, kas audzētājiem jāiesniedz pēc dalībvalsts kompetentās aģentūras pieprasījuma, un uz vietas konstatēto situāciju, jo īpaši attiecībā uz koku izmēru. Kad visas pārbaudes ir veiktas, šaubu gadījumā pieņem audzētāju sniegto informāciju.

2. Attiecībā uz katru tirdzniecības gadu līdz nākamā tirdzniecības gada beigām pārbauda vismaz 10 % deklarāciju, kā noteikts 5. panta 2. un 3. punktā.

30. pants

1. No 1998./1999. tirdzniecības gada pārbaudes, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2261/84 14. panta 3. punktā, ietver dziļākas pārbaudes attiecībā uz tās informācijas un to datu atbilstību, ko par katru tirdzniecības gadu sniedz vismaz 30 % apstiprinātu spiestuvju, kas izraudzītas, pamatojoties uz riska analīzi. Tomēr pārbaužu skaits katrā dalībvalstī nav mazāks par pārbaužu skaitu, kas veikts spiestuvēs 1997./1998. tirdzniecības gada laikā.

Papildus tam, lai noteiktu, ka informācija ir reģistrēta un apstiprināšanas nosacījumi ir izpildīti, veic virspusējas pārbaudes vismaz šādā procentuālā spiestuvju daudzumā:

— 5 % 1998./1999. tirdzniecības gadā,

— 10 % 1999./2000. tirdzniecības gadā,

— 20 % 2000./2001. tirdzniecības gadā.

2. Dziļākas pārbaudes sastāv no:

a) aprīkojuma, produktu, kas atrodas krājumā, to daudzuma un veidu, grāmatvedības un citu attiecīgo dokumentu pārbaudēm uz vietas;

b) salīdzinājumiem starp dažādo informāciju, ko sniegušas spiestuves vai kas ir pieejama no citiem avotiem, jo īpaši attiecībā uz eļļas un olīvu izspaidu galamērķi, elektrības un ūdens patēriņu, un nodarbināto darbaspēku;

c) salīdzinājumiem starp daudzumiem, kas minēti krājumu uzskaitē, un kopējiem daudzumiem, kas minēti atbalstas pieteikumos, kurus iesnieguši attiecīgie olīvu audzētāji;

d) citām pārbaudēm, kas minētas 8. pantā; paraugu analīzes, kas minētas 8. panta a) punktā, veic vismaz 25 % paņemto paraugu.

3. Turklāt vismaz 10 % dziļāku pārbaužu dalībvalstis pārbauda preču piegādātājus vai pakalpojumu sniedzējus, vai arī eļļas vai olīvu izspaidu, kas minēti attiecīgi 10. pantā vai 9. panta 1. punkta g) apakšpunktā, saņēmējus.

Ja eļļas vai olīvu izspaidu saņēmējs atsakās pakļauties pārbaudei vai ja kompetentajai iestādei ir pierādījumi, ka attiecīgā eļļas vai olīvu izspaidu piegāde nav notikusi:

— gadījumā, kas minēts 10. panta 1. punktā, tas maksā dalībvalstij summu, kas ir divas reizes lielāka nekā atbalsta summa par attiecīgās eļļas daudzumu,

— gadījumā, kas minēts 10. panta 2. punktā, dalībvalsts piemēro sankciju, kas proporcionāla attiecīgās eļļas daudzumam.

Dalībvalsts ievāktās summas dalībvalsts maksāšanas iestādes vai nodaļas atņem no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda izdevumiem.

31. pants

Ja aģentūrai ir uzticēts uzdevums veikt pārbaudes, kā noteikts šajā regulā, šādas pārbaudes norāda aģentūras darba grafikā, kas sastādīts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 27/85 3. un 4. pantu.

Neierobežojot Regulas (EEK) Nr. 27/85 4. panta 1. un 2. punktu, darba grafiku 1998./1999. tirdzniecības gadam vajadzības gadījumā pielāgo un iesniedz Komisijai līdz 1998. gada 1. decembrim, lai to apstiprinātu līdz 1999. gada 1. janvārim. Pielāgoto grafiku un attiecīgo budžetu pilnībā apstiprina attiecīgā dalībvalsts vēlākais līdz 1999. gada 15. janvārim.

8. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

32. pants

Ražotājas dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai informētu olīvu audzētājus, spiestuves un citus attiecīgos uzņēmējus par sankcijām, kas paredzētas Kopienas noteikumos vai noteiktas saskaņā ar tiem, jo īpaši attiecībā uz gadījumiem, kad ražas deklarācijas vai atbalsta pieteikumi neatbilst patiesībai.

Ražotājas dalībvalstis nekavējoties nosūta Komisijai saskaņā ar šo regulu pieņemtos noteikumus.

Līdz 2000. gada 1. janvārim un 2001. gada 1. janvārim ražotājas dalībvalstis sniedz apkopojošu ziņojumu par saskaņā ar 28., 29. un 30. pantu veikto pārbaužu skaitu, par to gadījumu skaitu, kad bijuši vajadzīgi pielāgojumi, norādot attiecīgo informāciju vai daudzumus, kā arī par sankcijām, kuras uzliktas vai kuras gatavojas uzlikt, pievienojot īsu izveidotās pārbaužu kārtības un visu radušos grūtību izvērtējumu.

33. pants

Ar šo no 1999. gada 1. novembra ir atcelta Regula (EEK) Nr. 2276/79.

Regulu (EEK) Nr. 3061/84 līdz 1999. gada 31. oktobrim turpina piemērot tikai attiecībā uz pasākumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem pirms 1998./1999. tirdzniecības gada. To atceļ no 1999. gada 1. novembra.

34. pants

Šī regula stājas spēkā 1998. gada 1. novembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1998. gada 30. oktobrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER